

BÝT ŽENOU

Oblečte se do něčeho, co rozloží písňě zrcadlené noci, a láhev vína otevřete, a až džin řádně vykoupe se v kaluži slin, poplivejte tu tmu, vraťte její úder,

a možná štafetu převezmou kostelní zvony, pokud i Vy zrcadlíte samy sebe, ukazující na své stíny: ony nás vysvlékly, to ony ňadry jak polštářem zadusily ejakulaci souhvězdí Krista –

Dívám se na oblohu přeplněnou neznámými objekty, jejichž na oko ostrá světla neotupila ani modlitba, dívám se na to nebe jako muži civí na inzerát někde na seznamce a každý další nádech víc a víc tlačí vědomí do pozemského rámce,

do dámských šaten, do rubu sukní mezi šev a lem, kde nasávám průvan vás, oblékajících, jež rozkládáte písňě zrcadlené noci,

do dámských sprch, kde překážím, sedaje si tam a zase sem, kde pinožit se hodlám vším, čím pršíte, a v zubech testovat tvrdost krystalické cudnosti, vášně,

a smočím rty ve stopách víl, jež tu vytékají z každého deště, které vědí, že on by i lečjaký hřích smyl, ale k míru vnitřních stran stehů má pořád daleko.